

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321579026304/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

SKULDE¹⁾

Til Flugt, Forræder? ...

HIARTVAR

Mine Venner skal flye ... og du ... Men jeg, jeg vil blive, og tilstaae den grueligste Misgjerning, og døde ...²⁾

SKULDE³⁾

Saa ... vel ... ret ... ja døde med de andre! ... Nederdrægtige! ... Ulyksalige Konge-Dotter! ... Og du, som fordømte mig, til at spille min blomstrende Ungdom ved en Træls Side! ... Ha! ... den Niding! ... Hialte havde ret, at han kaldte dig Niding ... Ved Odin, Hialte havde ret ... Og jeg, som nogentid har kundet elske ham! ... Den, som frygter for at herske! ... Men jeg skal herske uden ham ... Ja om jeg heed Rude, da kunde jeg kysse dens Scepter, som blev avlet i Blodskam ... Men Skulde kan ... og skal det ikke! ... ved Freyer, hun skal det ikke! ... Staae mig bi Freyer! ... Nei ikke Freyer ... De fredelskende Guder skal flye fra Leyre! ... Haddings Gud, mægtige Vagenhofte! ... Utgaarde Loke! ... Hel! ... eller du Frøe, som boer i Upsal! ... Hundrede Stykker lover jeg dig af det sorteste Qvæg ... og vil du heller Menneske-Blod ... Den sidste af Dans Afkom ... og Hiartvar ... og naar jeg først sidder roelig paa Thronen ... Da Fierdeparten af mine Undersaatter! ...⁴⁾

DEN ANDEN HANDLING⁵⁾

DET FØRSTE OPTRIN

RUDE OG ALUILDE

RUDE

Som jeg siger dig, Hagbarth er ingen uden den ædle Hother, Hothbrods Søn, Svanvides Sønne-

¹⁾ Forskrækket og hidsig.

²⁾ Han gaar hastig bort.

³⁾ Efterst hun i en temmelig lang Pause har fulgt ham med Øinene.

⁴⁾ Hun gaar.

⁵⁾ Rolfes Lyst-Huus, som ligger oven for Biarkes Huus, og bagerst paa Skuepladsen er illumineret i denne Handling. Paa de øvrige Dele af Skuepladsen er det mørkere, end i den forrige.

søn, ham, som tog det berømte Sverd Mimming
 fra Vildmanden, ham som siden overvandt Gelder
 af Sachsen, og skaanede sin Fiende, da han bad
 om Fred, ham som er opdraget af Gevar, som er
 5 gift med Nanna og som endnu er dristig nok, til at
 vedligeholde en Krig, med Balder, Odins Søn, for
 hendes skyld . . . Hialte har kiendt ham paa en
 Ring . . . Han holder ikke op at rose denne Ædle . . .
 men han kan ikke begribe, hvorfor han er kommet
 10 her . . . Og den gamle Skate, troer han, maae være
 Gevar, den berømte Konge i Norge, som ved sin
 Dybsindighed og Viisdom har givet Leilighed til
 det Rygte, at han er i Fortroelighed med Guderne,
 og at de aabenbare ham det tilkommende . . . det
 15 trøster mig Alulde . . . Men Helge min Fader slog
 Hothers Fader ihjel, og Atisle, som min Biarke
 slog, var hans Broder . . . Er det kun ikke i Forsæt
 om Hævn, at han er kommet her . . . Men han kan
 ikke være uædel i sin Hævn . . . og Skulde kiender
 20 ham ikke . . . Hiartvar ikke heller . . . Det trøster
 mig . . .

ALULDE

Og jeg troer, at du gjør vel, om du lader al Mis-
 tanke . . . i det mindste denne overdrevne Frygt
 25 fare . . . Mistanke og Ligegyldighed overdrevne ere
 lige skadelige . . .

RUDE

Hvad har da Skuldes Mening, og hvad har da
 Hensigten været af hendes Opførsel ved Gieste-
 30 budet? . . . Rolf veed ikke mere af sig selv . . . og
 min Biarke . . . og alle vore Kiemper . . . Ha! . . .
 Jeg vil forsøge, at slaæ mig det af Tankerne . . .
 Men den som elsker, frygter for alle Mueligheder,
 35 Alulde! . . .

ALULDE

Min Viggo lovede mig at holde Øie med Skibene,
 og jeg veed, at han ikke bryder det han lover mig . . .

RUDE

Og Hialte . . . Jeg tog Løfte af ham, at han skul-
 40 de vaage ved denne Side af Slottet . . . Denne ellers

ubevogtede Side . . . Jeg veed heller ikke, hvorfor den skal staae aaben for den første Forræder meer end de andre . . . Den var altid en hellig Fristad for Skiold-Ungen . . . Det er kun Rolfs fortroeligste Venner og hans Eedsvorne, der ikke skielve for at kiende dens Tilgange . . . Men ak! . . . hans Fortroeligste . . . hans Eedsvorne kan være Forrædere! . . . Og her ligger Biarke, siger Rolf, og han er mig meer end en Krigshær . . . Ha! . . . Biarke, min Biarke, hvi vil du da nu første gang ikke fortiene din Konges Tillid? . . . Mener du ikke? . . . Jeg Ulyksalige! . . . Mener du ikke, at han vil ligge under Bøgen i Nat . . . under Agners Bøg . . . afsides fra alle Mennesker . . . Saa er der da ingen, Rolf, som du kan forlade dig paa . . . Slet ingen, om Hialte forglemmer sit Løfte . . . og kan han erindre sig noget? . . .

ALUILDE

Hvi siger du ikke til Biarke; at han lader Bølvise og hans øvrige Kiemper legge sig her omkring i Skoven i Nat? . . .

RUDE

De Sværmende! . . . og har jeg ikke sagt dig, at han bærer Afskye for det mindste Skin af Mistanke? . . . Jeg dristede mig til at sige ham det før, men han blev rød og taug . . . Jeg Ulyksalige! . . . Om han endda kun selv . . . Ha! . . . Ifald der ere mægtige Væsener, som glæde sig over den Frommes Ulykke, saa har ingen uden de indblæst Biarke det, at han vil ligge under Bøgen i Nat . . . Og det er umuelligt at aftrætte ham . . .

ALUILDE

Du gør mig tilsidst uroelig . . .

RUDE

Disse mørke . . . disse forvildende Gange! . . . De vare anlagde til uskyldig, til tryk Fornøielse, Aluilde . . . Hvorofte overlod vi os ikke til Glæden i disse Skygger? . . . Og nu, nu ligner enhver af dem en krybende Mordere . . .

ALUILDE

Jeg maa tilstaae, at dersom din Mistanke er grundet ...

RUDE

5 Dersom den er grundet ... Ha! ... Jeg søger for-
gieves at undertrykke den ... Jo nøiere jeg tænker
efter, desto grundigere bliver altid min Mistanke
... Viggo fortalte før, at Hiartvar besaae Løngan-
gene ... Hvad skulde han saa nøie betragte dem
10 for, Aluilde? ... Du veedst, at Rolf ofte tilbringer
en Sommernat under hine Vedbende, som han
selv opelskede i sin Ungdom ... Er han nu faldet
derpaa ... og det er han vel, heed og ubeqvem af
Giestebudet ... Og man kan jo see det tydeligt for
15 Øinene, paa de Anstalter, som ere glorte ... og
det veed Forræderen ... og derfor har han beseet
Løngangene ...

ALUILDE

Jeg veed ikke meer, hvad jeg skal svare eller
20 tænke ... om ikke din sædvanlige Trøst i al Fare
... Alfaders Beskiermelse.

RUDE

Du har ret, Aluilde ... Den er den tryggeste
Muur ... men Alfader kan være vred ... og dette
25 Hierte siger mig altid noget ...¹⁾

ALUILDE

Hother og Gevar! ...

RUDE

Kongen vil allerede til Hvile Aluilde, siden Gie-
30 sterne er gaaet fra hinanden ... men jeg vil tale med
dem ...

ALUILDE

Seer du ikke, bag ved Busken? ...

RUDE²⁾

35 Ha! vi vil gaae ind ...

¹⁾ Hother og Gevar lade sig see imellem Trøsterne bagerat paa Skue-
pladsen.

²⁾ Hun bliver Skulde væet, som staaer i dybe Tanker bag ved nogle
Buske.

ANDET OFTRIN

SKULDE. HOTHER OG GEVAR

SKULDE¹⁾

Hvad var det, som raslede? ... Jeg saae Skyg-
gerne af to, som sneg sig sagte igiennem Buskene ⁵
... Er vi alene? ... Ha! ... hvad foruroeliger mig
da? ... Jo meer det nærmer sig ... Det Øieblik,
hvortil jeg saa længe talte Dage og Timer ... jo
heftigere slaar mit Hierte ... Du som i saa man-
gen søvnløs Nat ... Ha! ... Skygge, eller Gudinde, ¹⁰
eller du Helvedes Sendebud, som viiste mig uaf-
ladelig Urses Søn paa Thronen ... og Skulde i Stø-
vet! ... Du som ofte hvidslede Hævn ... og Blod
... og Frihed til mig ... naar hine Grotter ... naar
Upsals kiælende Bekke, med et sagte Sprudeln for-
gieves indbød mig til Søvn ... Hvor er jeg? ...
Gaver af Rolf, har jeg nævnet jer, og døer ikke af
Skam! ... Ha! ... Gift, Helvede, dræbende Gift af
Hugormene i Nastrond fortære mit Hierte, førend
det føler en svag Tanke! ... Stille! ... Det rørte sig ²⁰
igien ... Jeg skulde aldrig troe, at den frygtsomme
Rude atter belurer mig ... Disse gamle hestlige
Træer vil jeg lade hugge om, naar jeg boer først
paa Leyre ... De kan let forskrække ... Men bort,
bort i skumle Forestillinger! ... Bør jeg ikke være ²⁵
glad, nu da alting gaaer efter Ønske? ... Ha! ...
Jeg vil forsøge at være glad ... Hagbarth! ... Hvor
er I Hagbarth og Skate? ...²⁾

HOTHER

Vi følge dig en halv Time fra et Sted til et andet ³⁰
... Du vilde tale med os, Dronning ...

SKULDE

Dette skumle Mørke er et ærværdigt Forbillede
paa Døden, den ensomme Monark, som hersker

¹⁾ Hun farer op som af en Drøm, gaaet hastig frem, og seer sig rundt ³⁵
omkring. Hother og Gevar blive staaende bagerst paa Skuepladsen og
tale sagte til hinanden.

²⁾ De gaae frem.

over tause Undersaatter og Udørkener . . . Men jeg glemte det . . .¹⁾ Ha ha . . . Jeg vilde lee . . . Ha! . . . Jeg vilde lee af Hundings Paafund . . . Hans dristige Paafund om Valkyricrnes Erindring . . . Men
 5 Rolf kiender ingen Mistanke . . . Den Afsindige! . . . Ikke tænkte han, at de allerede svævede over hans Hoved, de Forfærdelige hvis Erindring han drak . . . Det forekom mig, som om jeg hørte den kladskende Lyd af deres brede Vinger over Aunduegl,
 10 da han drak . . . Og en høi Latter blev hørt nederst i Gieste-Salcn, som af Finn Troid, naar en opsnappet Skrik-Finde krymper sig imellem hans Hænder . . . Der var Død i det sidste Beger, som han

15 udtømte . . .

GEVAR

Han kaldte dig Skulde, sin Valkyrie . . .

SKULDE

Ved Freyer, den eneste gang da han nævnede mig ved det Navn, som jeg elsker . . . Ellers kaldte
 20 han mig Søster . . . Sin kiereste Søster kaldte han mig, Urses Broder og Søn . . . Og saa omfavnede han mig, den Kielne, og tilsoer mig sit Venskab . . . Ha! . . . hans Venskab . . . hørte I ikke hans Gavmildhed? . . . Nu vilde han tillade, at Sverrick ikke
 25 længere slæbde sine Rigdomme ind i Issefiord . . . Men det er for sildig . . . Ved Danmarks Guder, det er for sildig, Rolf, at du ydmyger dig, og lærer din Pligt imod Helges ægte Dotter . . . Og for lidet er det, du byder for dit Liv . . . Havde han talt om
 30 Danmark . . . Da . . . maaskee jeg havde beholdt ham til min Slave . . . til en Skammel for min Fod, naar jeg dømte Østersøen og det store Hav . . . Men nu . . . Jeg havde ret Lyst til at lee af den Druknes Gavmildhed, dersom . . . mit Hierte . . . var ikke . . .
 35 saa oprørt . . .

GEVAR

Oprørt dit Hierte? . . . nu, da Rolf drømmer om Valkyrier og Valhal? . . .

¹⁾ Med en tvunget Latter.

SKULDE

Ha! . . . han drømmer . . . men vi vil spare vor
Latter til han ligger, ukiendelig af Saar og Død, den
Stolte . . . til hans Minni vil vi spare vor Latter . .
men nu . . . Jeg kan ikke negte det . . . Jeg er saa
underlig . . . mit Hierte slaaer stærkt . . . af Længsel
efter Udfaldet . . .

HOTHER

Det er Gudernes Paamindelse, Skulde . . .

GEVAR

Hagbarth troer, at denne Nat er ikke lykkelig,
at foretage noget stort i . . .

SKULDE

Kan du være befænget af saadanne Drømme,
unge Helt? . . . Den Tid er kort, hvori jeg kiender
Hagbarth, og dog har jeg større Fortroelighed til
hans Mod, end til . . . Ha! . . . Det er mig modbyde-
ligt at nævne ham . . . Jeg kan endnu neppe drage
min Aande . . . Har du talt med ham, Hagbarth? . . .
med ham som Hjalte kaldte Niding? . . . med . . .
Hiartvar? . . .

HOTHER

Jeg troede, at han vinkede ad mig før . . . da han
gik til Fiorden med Hunding . . .

SKULDE

Hunding . . . Han er en Mand . . . Ikke raader han
til Flugt . . . Vi skal flye, Hagbarth . . .

HOTHER

Flyc? . . . Det gjøres vel ikke nødig . . . Der er
endnu ingen Mistanke . . .

SKULDE

Hiartvar vil det . . .

HOTHER

Hiartvar? . . .

SKULDE

Ikke undrer jeg mig over, at du finder Vanske-
lighed ved at troe det . . . Neppe troer jeg det selv . . .
jeg, som hørte det af hans egen Mund . . .

GEVAR

Det vil i det mindste gøre det vanskeligt i Nat ...

SKULDE

Den Nederdrægtige! ... det er hans Alvor ...

HOTHER

5 Har Skulde kundet overtale sig til at samtykke
det? ...

SKULDE

Og kan du tiltroe mig slig en Nedrighed? ...

HOTHER

10 Det er ædelt at overvinde sig selv, Skulde.

Hvorledes? ...

SKULDE

GEVAR

15 At du undertrykker din Iver mod Hiartvar ...
Det har været Opsettelse, og ikke Flugt, han har
ønsket ...

HOTHER

20 Thi opsette det skal vi dog ... til i Morgen i det
mindste opsette det ... Det var alt for usædelt at
overfalde de sovende Helte ...

GEVAR

Især, da vi ere stærke nok til at see dem under
Øinene, naar de vaage ...

25 SKULDE

Jeg siger dig det endnu engang, vi ere ikke stær-
ke nok ... Den Ædelmodighed er utidig, som gjør
alle vore Hensigter umuelige ...

GEVAR

30 Saa at du uagtet alle Vanskeligheder ...

SKULDE

Og dertil reent unyttig ... Hvortil da den kry-
bende, den næsten utaaelige Forstillelse? ... hvor-
til de mange Paafund for at dysse dem i Søvn? ...

35 Mener du, at jeg af Ømhed forundte Rolf saa glad
en Dag, som denne har været ham? ... eller at jeg
fyldte hans Beger, naar jeg ikke troede, at hver

Draabe blev til Gift i min Haand? ... Men det er desuden for sildigt at betænke sig ... Anstalterne ere trufne, og her er ikke Skin af Vanskelighed mere ... Det var heller ikke, fordi jeg skulde tvivle om din Troeskab, Skate, eller om din, Hagbarth, at jeg brændte efter at tale med eder ... men Hagbarth ... Jeg er forhaanet ... Du elsker ... tilstaae det kun ... thi jeg lagde ofte Merke til dine natte-
lige Sange ...

HOTHER

Og hvorfor skulde jeg negte det? ... Guderne kan ikke elske heftigere ... ikke renere, end jeg ...
Min ..

SKULDE

Jeg forlanger ingen videre Tilstaaelse ... men du elsker ... jeg er forhaanet ... og Hiartvar er den forvovne, som har forhaanet Helges Dotter ...
Du forstaaer mig ...

HOTHER

Ikke meer, end et Barn forstaaer den mørke Tale ...
... Du taler, som Guderne i Upsal ...

SKULDE

Ha! .. du elsker Skulde, og du klender hende ikke? .. Du veedst ikke endnu, at det er Blod, Blod alene, som kan kiøle hendes Harm, naar hun er forhaanet ...

HOTHER

Jeg Skulde? ...

GRVAR

Du kan ikke forundre dig over Hagbarths Forvirrelse Dronning .. Ved saa uformodentlig en Lykke, er det ikke sieldent, at man tvivler paa sine egne Sandser .. Skulde, thi nu tør jeg forsikkre dig derom, Skulde elsker dig Hagbarth, og det er Hiartvar, som skal døe ..

HOTHER

Er det mueligt? .. tillad ..

SKULDE

Du kan spare din Taknæmmelighed, til jeg har holdt mit Løfte .. Hiartvar skal følge sin Konge ...

Men han skal følge ham og Rolf maae døe først . .
 Og da . . men jeg vil ikke sigc mere . . Det er Tid,
 at jeg gaaer, for, om mueligt, at sette Mod i den
 Frygtsomme . . hvis ikke, dog at indskrænke ham
 saaledes, at han el kan skade . . Imidlertid værer
 i Beredskab . . og tænk paa, Hagbarth, at Prisen,
 som du kiemper for, er Skulde . . og Skulde med
 to Kongeriger! . .¹⁾)

TREDIE OPTRIN

10 HOTHER OG GEVAR

HOTHER

Prisen, som jeg kiemper for, er Skulde . . Drøm-
 mer jeg, Gevar?

GEVAR

15 Dersom du troede, at Skulde forraadte sin Bro-
 der, for at sette din Nanna paa Danmarks Throne,
 da, Hother, da drømte du . .

HOTHER

20 Men hvilken misundelig Gud? . . Ingen uden Bal-
 der har indblæst denne Afskyelige det, at jeg kun-
 de eiske hende . .

GEVAR

25 Ingen uden Balder . . Saaledes ere vi altid be-
 redte, at paabyrde Guderne vore Feil, og tilegne
 os selv alt det, som vi gjøre stort og priisværdigt . .
 Jeg forundrer mig ikke over din heftige Kierlighed
 til min Nanna . . Hun fortjener at elskes . . Du er
 ung, og Dyden gjør endnu voldsomme Indtryk paa
 dit Hierte . .

30 HOTHER

35 Viiseste, beste Gevar! . . Især gjør den det vold-
 sommeste Indtryk . . et Indtryk som ikke tusende
 Skuider kan udslette, naar den er saa fuldkom-
 men, saa guddommelig, som din Dotters . . naar
 den boer i saa deiligt et Legeme . . yndigere end
 Frigga . .

GEVAR

Det anstaaer ikke min Alder, Hother . . ikke hel-

1) Hun gaaer.

ler bør jeg som Fader høre paa de overdrevne Lov-
taler, som dit Hjerter altid udøser, naar du nævner
Nanna . . Men dette vil jeg sige, kun dette, at du
maa undskylde Balder . . Da vi vare Fremmede
i Upsal, naar du søgte Enlighed, for at overlade dig
til dine søde Drømme, naar Maanen i en taus Nat
forestillede dig hver GransSkygge, som din Elskte;
og naar du troede, at det kun var Træerne og mig,
som hørte dine kierlige Daarligheder; da talte du
ofte, som du taler nu . .

HOTHER

Det veed jeg ikke . . men om og . .

GEVAR

Og du kiender endnu saa lidet til Mennesket, at
du ikke veedst, at Forræderen altid er mistænke-
lig? . . Vi komme til Upsal og tilbyde vor Tieneste
i den Tid, da Skulde anvendte søvnløse Nætter,
for at overtale sin Mand, til at myrde sin Konge,
til at bringe ham Vaaben og Mord i steden for
Skatte; vi ere Fremmede og ingen kiender os,
uden fra i Forgaars; du gaaer om Natten, som en
Nisse, og søger ensomme Steder; og alt dette vil
du have, at Skulde skal overveie uden Mistanke;
uden at lade dig bespeide? . .

HOTHER

Men hvorledes kan hun . . hun, som ligner ikke
min Nanna meer end den mørke Vinternat ligner
den prægtigste Foraars Morgen . . Hvorledes kan
denne Lastefulde tilegne sig det Offer, som jeg
bragte den Dydigste blant Emblæ Døttre . .

GEVAR

Uerfarne Hother! . . og du veedst heller ikke, at
Egenkierlighed er blind og døv? . . at den skiuler
sig for Tvivl? . . Om jeg og her ikke havde fore-
kommet dig; om du havde sagt Skulde det tydeligt,
at det var Nanna, at det var min Døtter, som du
elskte; vilde hun dog før have ladet sig overtale

til at finde Mørkhed i din Tale, og at tilskrive den-
ne den frygtsomme Ærbødighed, som hun rime-
ligt nok kan forudsætte hos dig, en ung, ubekendt;
end troe, at du kunde agte Gevars Dotter meer
5 end Skulde . . . Læg det til, at hun er stolt, umette-
lig stolt, hun er deilig, og hun elsker dig . . .

HOTHER

Hun er deilig og hun elsker mig? . . . Ingen af De-
lene, vilse Gevar. Misgjerninger, som hun har be-
10 gaaet, eller vil begaae, har gjort hendes Øine mør-
ke . . . Hendes Gang er stiv . . . og hendes Tale una-
turlig . . . Hendes . . .

GEVAR

Hoid, hold Hother . . . Jeg tvivler ikke paa, at du
15 endnu vil finde hundrede Feil hos hende . . . Men vi
har vigtigere Ting at anstille Betragtninger over . . .
Rolfs Fald er for Døren . . . Det er sandt, han er vor
Fiende . . . vor uforsonlige Fiende . . . men han er
ædel . . . og jeg forbeholdt dig hans Død, dig, hvis
20 Fader Helge dræbte . . . At han skulde myrdes den
sovende Helt . . . af sine Mænd og Tjenere . . . af dem,
som han overrøste med Velgierninger . . . Den Tanke
er afskyelig . . . Saavit gik aldrig mit . . . saavit gaaer
kun Troldenes Had . . .

25 HOTHER

Beste Gevar! . . . Jeg tør ikke tænke derpaa . . . Ofte,
naar jeg i Stilhed lide til Skoven og forvildede mig
i den, henrykt ved at føle Vægten af dine himmel-
ske Lærdomme, ved at smage den naturlige Kier-
30 lighed, som du hver Dag indskærpede mig, da syn-
tes mig ofte at høre Hothbrod med en iglennem-
trængende og med en rallende Røst fordre Hævn
af mig . . . Jeg syntes at see hans blodige Skygge og
Atisles blodige Skygge, som vinkede ad mig . . . Da
35 rasede Forsæt om Hævn i mit Bryst . . . Men denne
Maade at blive hævnnet paa! . . . o I retfærdige Gu-
der! . . . hvor nedrig er den! . . . hvor feig! . . .

GEVAR

Jeg elsker denne Uroelighed hos dig . . . Men lad

den ikke være tung paa dit Hierte! . . . Da vi kom til Upsal vidste du intet af det store Forræderie, som var i Gjerde . . . Men jeg vidste det.

HOTHER

Det er kun faae Ting, som Guderne skiulc for⁵ den viise Gevar . . . GEVAR

Men jeg kiendte din ømme Dyd, og taug . . . Han er ung, og kan være fremfusende nok til at forderve det gode med det onde, de retfærdigste Hensigter saa snart som Forrædernes Rænker . . . Saaledes tænkte jeg . . . HOTHER

Ha! . . . havde Hiartvar aabenbaret mig sine Hensigter, førend ved Indløbet af Iseflod, og sagt mig¹⁵ at det var mod hans Konge, og ikke mod Søerøvere at denne Flode var udrustet . . . Jeg havde maaskee skienket ham den fornærmende Anmodning om min Hielp . . . men følge ham! . . . I Guder! . . . jeg følge ham! . . . GEVAR²⁰

Og dersom jeg ikke havde forebyggt det, skulde du vel have sagt ham det midt i hans Flode, at han var en Forræder.

HOTHER

35

Og er han det ikke?

GEVAR

Unge Hother! . . . Og var du ikke da i dette Øieblik tusinde Mile fra dit Maal, hvad enten du vil kræve din Faders Blod af Rolf, eller du vil forsva³⁰re ham?

HOTHER

Men hvorledes har den ædelmodige Gevar kun- det være Medvidere i alt dette og ikke advaret? . . .

GEVAR

35

Jeg vil tilstaae dig det . . . maaskee den Hævn, som brænder i mit Bryst, fra den Dag, at Hoth- brod min beste Ven faldt for den tyranniske Hel- ges Haand . . . maaskee den har forført mig til at

opsætte det for længe . . . maaskee jeg har givet min Hævn for meget efter, da jeg troede at den ellers var umuelig . . . Men at Hiartvar saa hastig . . . og paa den Maade vilde udføre sit Forsæt . . . det havde Guderne skiult for mig . . .

HOTHER

Gevar! Gevar! dersom nogen vidste det, dersom min Nanna vidste det, at jeg var her! . . . Men jeg veed det selv, og det angrrer mig.

GEVAR

¹⁰ Rolfs Fader var din Faders Bane, og han er din Broders . . . den som er Skuldes Broder og Velgjører, er den grusomste af Hothers Fiender.

HOTHER

¹⁵ Vel! . . . han døde! . . . men Forræderie! . . . hvilken Tanke! . . . og jeg og Gevar kan tænke dig! . . .

GEVAR

Han døde for din Haand, og min Hother skal ikke tage Deel i Skuldes Misgjerning . . .

HOTHER

²⁰ Hvorledes?

GEVAR

²⁵ Den usædle har overvældet ham med Gift . . . Med Forstandens Gift . . . som han drak i sin Glæde, uden Mistanke, og for at erindre sine Fienders og Venners Dyder . . . Han veed ikke meer af sig selv . . . men det bør ikke være min Hother nogen Fordeel . . . Han bør ei døe sovende eller vaabenløs, den ædle Rolf . . .

HOTHER

³⁰ Gevar, du ydmyger din Hother formeget, beste Gevar . . . Og naar har jeg givet dig Anledning til saa heslig en Mistanke?

GEVAR

³⁵ Og hvorledes forekomme den blodtørstige Forræder? . . .

HOTHER

Ha! . . . jeg vil forsvare min Fiende, medens han sover . . .

GEVAR

Og saa erindre dig den dræbte Hothbrod . . Men med Forsigtighed bør du udføre din ædle Beslutning . . du kiender Hialte, og han kiender dig . .

HOTHER

5

I den Trefning med Gelder af Sachsen saae jeg ham første Gang . . Jeg kunde ikke kiende af hans Skiold, hvem han var; men jeg undrede meget paa den fremmedes kiekke Gierninger, og vældige Hug . . det hendte sig, at han sprang for kort, da han vilde springe over paa et af Fiendernes Skibe. Og sandelig, havde jeg ikke seet, at han kunde kun slet svømme, og sprunget ud til ham . . vi havde neppe mødt hinanden her . . Han trakke strax denne Ring af sin Finger og satte paa min, uden at give sig tilkiende, og derpaa har han kiendt mig igien i Dag . .

GEVAR

Hialte har forpligtet sig til Rude, at han vil vaage i Nat ved Rolfs Dør . . Jeg hørte det af ham selv . . Giestebudet har gjort ham ubetænksom og søvrig . .¹⁾ Men der komme de, den nedrige Hunding og den daarlige Hiartvar.

FIERDE OPTRIN

DE FORRIGE, HUNDING OG HIARTVAR

25

HUNDING

Og veed i at Rolf allerede længes efter Hvile? . . og at han vil ligge her i denne aabne Løv-Sal? . . og . . men det er det verste . . at Hialte vaager ved hans Dør? . . Han har lovet Rude det . . Jeg frygter at Hialte . . Han er stærk, som Thor, og brænder efter at døe for sin Konge.

HIARTVAR

Er han saa troe, den ædle?

¹⁾ Hunding og Hiartvar komme.

35

HUNDING

Saa troe . . den ædle . . Men store Konge, jeg vo-
ver ikke at sige min Mening . .

HIARTVAR

5 Tael! . .

HUNDING

Guderne forbyde, at noget ont skulde være til-
stødt min Konge . . men paa nogle Timer ligner
15 du dig ikke meer. HIARTVAR

Jeg ligner mig ikke . . maaskee fordi jeg sagde,
at Troeskab var ædel . . Ha! . . Du tør gøre mig
saa bitter en Bebreidelse! . .

HUNDING

15 Ingen Dyd er stor og ædel, som Troeskab mod
sin rette Konge . . men mod Tyrannen, som ved
List under Skin af Arve-Rettighed, har trænget sig
paa Thronen, er den slavisk Hyklerie . . Hvem til-
kommer det uden Skulde, at herske i Leire? . . og
20 hvad forpligter Ædlingen til at tiene den uægte? . .
den, som er født i Blodskam? . .

HIARTVAR

Ha! . . hvad berettiger mig? men det er engang
begyndt og det maac udføres . . du hørte Skuldes
25 Ord, Hunding . . Ha! . . Øieblikket nærmer sig . .
da . .

HUNDING

Det lykkelige Øieblik kommer, da de Danske
skal bukke sig under Hiartvars Aag . . Udødelige
30 Hiartvar! . . Første Konge i Sverrig, som under-
tvang det stolte Danmark! . . Men Tiden er kost-
bar . . Hvem tør tage sig paa at angribe den stær-
ke Hialte? . . Thi Rolf maae døe, førend der bliver
Bulder imellem Kæmperne . .

HIARTVAR

35 Hialte er min Mand . . Jeg har desuden øsket
ham til Kamp. HUNDING

Jeg vilde gierne . . men Skulde har befalet mig,
40 at bringe Folket fra Skibene . .

HIARTVAR

Og Hagbarth og Skate, i blive ved Skulde . . . At
i ikke taber hende af Øinene . . . Jeg kiender hendes
Dristighed . . . Hendes Utaalmodighed, og veed, at
hun ikke vil skaane sig i Færen . . .

HOTHER

Hiartvar! . . . Jeg var dig fremmed, og gav mig i
din Tieneste . . . Ikke for Sold eller Belønning, men
for at holde det Løfte, som jeg gjorde mine Guder
. . . Rolf skal falde for min Haand . . . Jeg kan ikke
vogte Skulde.

GEVAR

Det er og dig anstændigere, at vogte din Gemal,
end at vove dig yderligst, naar det gielder om at
bestige en Throne.

HIARTVAR

Jeg veed ikke . . . men jeg kunde heller ikke udøse
min . . . ikke Rolfs Blod . . . Men Hialte har jeg tilsagt
Kamp, og jeg vil holde mit Ord.

GEVAR

Og du skal kunde holde det . . . Hagbarth kiender
Hialte . . . Hvad, om han overtaler ham til at over-
lade sig sit Løfte?

HOTHER

Jeg overtale Hialte? . . .

GEVAR

Hialte har Giestebudet gjort søvnig, og naar
Hagbarth vaager ved Rolfs Dør, tvivler du da om
Udfaldet?

HUNDING

Viise Skate! . . . hvert Ord du siger er Viisdom.

HOTHER

Hvorledes?

HIARTVAR

Som I vil . . . jeg veed ikke . . . Ha han kommer . . .
der kommer den ulyksallige . . . og Biarke og Hial-
te . . .). Hvo skiuler mig? . . . Jeg kan ikke taale at
see ham . . . Ha! . . . Skulde! . . . Skulde! . . .

¹⁾ Rolf, Biarke og Hialte komme med et ansæeligt Følge. Hialte er
bevæbnet.

ROLF KRAGE

313

FEMTE OPTRIN

DE FORRIGE. ROLF. BIARKE. HIALTE OG FØLGE MED
FAKLER

ROLF

5 Ere i her endnu, mine Venner? . . Guderne be-
skierme dig, min Hiartvar! . . Kom at jeg endnu
engang maae omarme dig, retskafne Hiartvar!

HIARTVAR¹⁾

Ha! . . retskafne! . . Jeg? . . hvilken Pine! . .

10 ROLF

Hvi kommer du ikke, min Broder?

HUNDING

Store Rolf, seer du ikke, at dine Begere har for-
15 virret ham?

HIARTVAR

Forvovne!

ROLF

Vell! . . om endskiønt det er en Uorden . . er den
mig dog behagelig hos mine Venner, naar Glæde
20 har anrettet den . . Men, det syntes mig dog, min
Hiartvar, som om du i Dag skaandede Vilnen . .
eller dig.

BIARKE

Jeg forlader dig, Rolf . . Jeg gaaer, for at sove
25 denne Dags Glæde bort under Skyggen af de Træ-
er, der vare Vidner til den allerlyksaligste Kamp
. . for at være skikket i Morgen til Taarer . . det
er Agners Dag i Morgen.

HUNDING²⁾

30 Endnu en Lykke! . .

ROLF

Gaae min Biarke! . . Ønsk din Rude fra mig, at
hun maae forglemme sin Sorg . . og blive lyksali-
gere end jeg . . om det er mueligt . .³⁾ og du min
35 Hialte! . . Jeg veed ikke hvorledes . . men . . de
svæve omkring mig . . behagelige Skygger svæve

¹⁾ Afsides.

²⁾ Afsides.

³⁾ Biarke gæner.

omkring mig . . og vinke ad mig . . Følg mig Hjalte!
 . . Saa glad som i Dag, har jeg heller ikke været,
 Hiartvar, uden den Dag jeg belønnede din Troe-
 skab med Skulde og Sverrig . .').

HIARTVAR

5

Ha! . . hvert Ord! . . en Dolk! . .

HUNDING

Det er Tid at jeg gaaer . . Skulde venter mig ved
 Florden²).

GEVAR

10

Og du maae gaae Hiartvar . . det er bedre, at vi
 ere allene, for at tale med Hjalte . .

HIARTVAR

Ha! . . viis, fær, slæb, træk mig! . . hvor I vil . .
 Jeg følger dem, de afskyelige, de forfærdelige Ud-
 sigter, som I . . som Skiebnen . . som jeg selv har
 viist mig . . tænker ikke, at jeg er frygtsom . . maa-
 skee jeg taler, som den der frygtede sig . . Men,
 naar jeg først har vædet min Lyssing i Blod . . i
 Venners Blod . . Da væ den som tør befale mig! . .³).

20

SIETTE OPTRIN

HOTHER OG GEVAR

GEVAR

Det kunde gjøre mig ont for Hiartvar, om jeg
 kunde ynke en Rebel og en Utaknemmelig . . Men
 nu skal her ikke tales . . Det vigtige Øieblik nær-
 mer sig, Hother, da det gielder om at hævne din
 Faders Død, og at hævne den paa den dydige, den
 store Rolf . . Det gielder om at opfylde en Hoved-
 pilgt, uden at fornærme nogen af de andre . . at
 være en god Søn, uden derfor at være et slet Men-
 neske . . I denne Busk skiulte jeg din Mimming⁴) . .
 Her er dit Skiold, Hother . .

¹) De gaae.

²) Han gaaer.

³) Han gaaer.

⁴) Han flyer ham et Sverd, og legger et Skiold ved Siden af ham.

35

HOTHER

Ha! . . . Jeg bruger intet Skiold . . . Gevar! . . . Dy-
dens Love flød altid meer naturlig fra dine Læber
. . . Jeg har aldrig hørt dig kunstle saa meget paa
5 Pligterne . . .

GEVAR

Jeg tilgiver din ædle Siel det . . . Men hvad dig og
synes, saa er Taknemmelighed og Kierlighed til
dem, som gav os Livet, Naturens første Lov, og
10 Venskab er den anden . . . Men jeg hører Hialte . . .
Nu maae du forestille ham . . .

HOTHER

Hvad? . . . Jeg begriber endnu ikke hvad jeg skal
15 med Hialte . . .

GEVAR

Vaage i hans Sted . . .

HOTHER

Og hertil skal jeg overtale min Ven . . . og bedrage
ham . . . Det vil Gevar . . . Han gjør det maaskee . . .
20 men saa gjør han det af Fortroelighed til mig . . .
Og den skulde jeg . . . den skulde din Hother mis-
bruge? . . . Og hvad skal jeg saa, naar jeg vaager
over Rolf? . . .

GEVAR

25 Forsvare ham, som du troer, at din Ven vilde
forsvare ham . . . Men ikke vil Hialte vaage, for at
afværge en ordentlig Udfordring.

HOTHER

Din Tale er altid mægtig over mig, vilse Gevar!
30 . . . Gjør som du vil . . . Ha! . . . nu kommer han . . .
men du maae tale med ham derom¹⁾ . . . Jeg kan
ikke staae det ud at tale med Hialte derom.

SYVENDE OPTRIN

DE FORRIGE. HIALTE OG FØLGE

HIALTE

35 Enhver forføle sig til sit! . . . at ingen forstyrrer
Kongens Roelighed²⁾ . . . Du er her endnu ædle Fyr-

¹⁾ Hialte og endeel Desbantere med Fakler komme ud fra Rolf.

²⁾ De gaac.

ste . . Du tænker paa din Nanna beste Hother . .
Mørke og Ensomhed er den elskendes Valhal . . .
Men jeg . . ikke vil jeg dog fornøie mig stort i Nat
over at see paa disse Træer . . .

GEVAR 5

Er det dit Alvor at blive her? . .

HIALTE

Ilde gjorde jeg, da jeg lovede hende det . . Jeg
veed heller ikke hvorledes jeg kunde glemme saa
reent, at jeg lovede min Signe, at komme til hen-¹⁰
de? . . og fortælle hende nyt om Giestebudet . . og
om de Fremmede . . Og desuden er Signe syg . . og
desuden er jeg søvrig . . og desuden hvortil behø-
ves det?¹⁾ . . Hvortil synes du at det behøves at
vaage her?

HOTHER 15

Man kan aldrig være forsigtig nok, naar det giel-
der om et Liv, som er os saa kostbart.

GEVAR

Hvad du har lovet Rude, bør du holde, eller i²⁰
det mindste skaffe en anden i dit Sted.

HIALTE

For at jage Spøgelse fra Rolfs Kammer? . .

GEVAR

Hother! . . din Nanna er langt borte . . du er ikke²⁵
søvrig . . Og denne Ensomhed skikker sig uforlig-
nelig til dine kierlige Betragtninger.

Vell . .

HOTHER

HIALTE 30

Du er dog skabt til at hielpe mig, beste Hother . .
Og du er bedre skikket til at voge end jeg . . Her
har du mine Vaaben . . dog, du har allerede . . Giv
mig din høire Haand, ærlige Kiemper, at du vil
voge over min Konge, som jeg vilde voge over³⁵
ham, og forsvare ham . . mod alle Spøgelse og
Trolde, som jeg vilde forsvare ham.

¹⁾ Til Hother.

ROLF KRAGE

317

GEVAR

Hvi betænker du dig Hother?

HOTHER

Der har du min Haand . . Jeg skal voge over
3 ham og forsvare ham . .

HIALTE

Saa har jeg, og saa har Rolf intet at befrygte . .¹⁾.

OTTENDE OPTRIN

HOTHER OG GEVAR

HOTHER

10 Er det en Dyd, Gevar, at have sig noget forbe-
holdet ved sine Løfter? . . Ha! . . hvor tungt er det
i det mindste, at ikke turde aabne sig for sin Ven? . .

GEVAR

15 Nu skal du kun tænke paa din Fader og din Bro-
der, Hother.

HOTHER

Ret! . . min Fader! . . Ha! . . og Atisle! . . Saa got!
. . Viis mig dem endnu engang, de ynkelige, de blo-
20 dige Billeder! . . Hvorledes de udstrække deres
blege, deres skielvende Hænder imod mig, og
skrige til mig om Hævn . . . Min Fader! . . Ha! . .
Døe, døe, døe skal du grusomme Rolf! . . Søn af
25 den Grusomme! . .

GEVAR

Min Hother! . . nu kiender jeg dig igjen . . Imid-
lertid forlad dig paa mig! . . Saavit som det er mue-
ligt, skal jeg sørge for, at du kan unde Rolf den
Hvile, som er ham saa fornøden til Kamp . . Hoth-
30 brod blev ikke hævnnet . . Han blev myrdet paa
nye, om Rolf ved vor Forseelse døde sovende . .
værgeløs . . uvidende hvorfor . .

HOTHER

Rolf at døe sovende! . . Den ædle! . . den Helt!
35 . . den Menneske-Ven! . . og jeg at have Deel deri!
. . Ha! . . før være al Hævn forbandet! . . før evig

¹⁾ Han gaar.

forbandet! . . . Ha! Hævn! . . . At Rolf skulde være saa ulykkelig at avles af min Faders Bane! . . . og at hans Kiemper skulde strekke sin Arm ud for at dræbe Atisle! . . . gavmilde, fromme, dydige Rolf! . . . og at Hævngierrighed . . . Grusomme Nødvendighed! . . . naar blev du Dyd? . . .

GEVAR

Da din Fader veltede sig i sit Blod, Hother! . . .

HOTHER

Jeg skal . . . der har du min høire Haand . . . ved alle Guder, ved Nanna, ved Dyden og alt, hvad der er mig helligt . . . Jeg skal hævne ham.

GEVAR

Og hævne, som Hother . . . Nu kan jeg forlade dig rolig . . . Giengjældelsens Herre beskyerme dig, og de retfærdige Guder give Lykke til dit Sværd! . . .¹⁾

DEN TREDIE HANDLING²⁾

DET FØRSTE OPTRIN

HOTHER ALENE (MED BLOTTED SVÆRD)

Nanna, min Nanna! . . . En Lyksalighed, som Guderne selv misunde mig! . . . som Odins Søn vover sin Udødelighed for! . . . men her tør jeg ikke tænke dig . . . Ha! . . . var dette en Finlands Udørelsen . . . Var det Hells Nat i Niflheim, saa turde jeg tænke dig, Nanna . . . men her, her, salige Skygge, her forskrekker du mig . . . Kom ikke . . . kom ikke bebreidende Nanna, og spørg: Hvad gjør min Hother her? . . . Din Hother? . . . Ha! . . . slaer jeg ikke Øinene ned og tier? . . . Ved de hellige Guder, den som slaer Øinene ned, fortjener ikke at være din . . . Men spørg kun . . . spørg i din billige Vrede, hvad gjør Hother i Forræderens Følge? . . . Bebreidelse,

¹⁾ Gevar gaar.

²⁾ I denne Handling er Lysene slukte ved Biarkes Huus. Det er overalt mørkere end i de to forrige, og man seer foruden de Lys som bestandig brænde ved Rolfs Lyst-Huus, kun faa Glimt igjennem Træerne.